

Назар М.М.

кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник лабораторії сучасних інформаційних технологій навчання

Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України

м. Київ, Україна

Мещеряков Д.С.

молодший науковий співробітник лабораторії сучасних інформаційних технологій навчання Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України

м. Київ, Україна

ЧИННИКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ГРУПОВОЇ НАВЧАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ДЛЯ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТНОСТІ

Однією з головних тенденцій сучасного світу у навчальній сфері є активне формування додаткових ресурсів для розвитку особистісно-орієнтованого підходу у навчанні, розкритті інтелектуального та особистісного потенціалу, забезпеченні персоналізації та диференціації навчання з опорою на врахуванні психологічної специфіки і потенціалів учнів, їх мотивації, цілей, інтересів тощо. Все більша увага приділяється розвитку суб'єктності під час групової навчально-психологічної роботи у мережевому просторі. Віртуальна сфера є майданчиком подальшої трансформації дистанційного навчання у відповідності з особистісно-орієнтованою, персоналізованою, людино-центричною парадигмою [1;2;3;7].

Результати навчально-психологічної групової роботи, що сприяють розвитку суб'єктності, у віртуальному просторі мережі Інтернет у значній мірі детермінуються такими чинниками, як використання комп'ютерних систем і віртуальних платформ в якості навчально-психологічних і освітніх інструментів для досягнення тих або інших цілей навчальних і психологічних процесів;

впровадження інфокомунікативних і мультимедійних розробок у навчальний і освітній процес, що здатні суттєво підвищити продуктивність групової роботи з використанням інформаційних технологій; аналіз, виявлення та посилення мотиваційної готовності учасників навчального процесу до продуктивної діяльності з використанням комп'ютерної техніки та мережевої комунікації; розкриття індивідуальних психологічних особливостей та потенціалів інтелектуальної сфери учасників групової роботи, ампліфікованої інфокомунікативними та мультимедійними технологіями, для її оптимізації та покращення продуктивності; організація умов діяльності (контексту), що сприяють здійсненню персоналізації навчання та побудові індивідуальної траєкторії навчання, на ґрунті застосування інформаційних технологій; формування комплексної структури варіативно-системної трансляції змісту навчання з переходом від репродуктивно-описового, що, значною мірою, спирається на роботу пам'яті, до візуально-усвідомленого та проблемно-пошукового, що спирається на роботу творчого мислення; виявлення результативності психолого-педагогічного контексту інфокомунікативних і мультимедійних технологій на навчальні процеси – формування заданих метою навчальної системи знань, умінь і навичок; розробка та застосування моделі учасників навчального процесу, що дає можливість вибудувувати спрощену репрезентацію індивідуумів, які є реальними та унікальними особистостями або уособлюють певну групу чи вибірку індивідуумів, які характеризуються певними психологічними особливостями, потенціалами, станами, для формування та підлаштування навчально-психологічного групового процесу під особливості моделі учасника для підвищення продуктивності відповідного процесу. Також чинником може бути ефективна взаємособ'єктна взаємодія між учасниками психологічної роботи у мережі Інтернет [3;4;5;6;8].

Література:

1. Дистанційне навчання: психологічні засади: монографія / М.Л. Смульсон та ін.; за ред. М.Л. Смульсон. Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2012.
2. Назар М.М., Мещеряков Д.С. Розвиток суб'єктної активності при дистанційній груповій роботі з постраждалими в зоні АТО. Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України, Т11, вип. 15. Київ: Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України, 2017. С. 363-372.
3. Назар М.М. Характерні психологічні особливості дистанційної освіти через мережу Інтернет. Медіаосвіта в Україні: наукова рефлексія викликів, практик, перспектив. Київ, 2013 р. URL: http://ispp.org.ua/bibl_11.htm (дата звернення: 2019.02.28).
4. Пятирикова Ж. Обучение на рабочем месте: плюсы и минусы интернет-тренингов. 2011 р. URL: http://dlearning.ru/articles/?ELEMENT_ID=196 (режим доступу: 2019.03.14).
5. Смульсон М.Л. Психологічні особливості віртуальних навчальних середовищ. Актуальні проблеми психології. Т. 1, № 8. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. С. 116-126.
6. Сторожева Н. 15 плюсов и минусов онлайн-обучения. URL: <https://www.e-executive.ru/education/proeducation/1987209-15-plusov-i-minusov-onlain-obucheniya> (дата звернення: 2019.03.18).
7. Трошина С. Социально-психологический-психологический тренинг: виды, принципы, технология. URL: <https://psychologist.tips/2481-sotsialno-psihologicheskij-trening-vidy-printsipy-tehnologiya.html> (дата звернення: 2019.03.15).
8. Mescheryakov, D.S. Development of the adults' subjectness activity in Facebook. Інформаційні технології і засоби навчання, Т.71, 3, 2019. Р. 282-294. URL: <https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/2847>